

Тачко ЛОКВЕНЕЦ

ТОА ШТО Е ДОБРО ЗА ЏЕВАТ АДЕМИ, НЕ Е ДОБРО САМО ЗА МАКЕДОНИЈА

Од секогаш сум сакал да читам и повеќе знам за демократијата: што е таа, се произведува, се "мачка на леб", се "јаде како диетална храна", се чува на суво и светло место, се освојува или се добива во пакет, се изнесува на пазар да се продаде или да се купи, кажете ми веќе еднаш, што е таа - демократија?!

И беше ми се смачило од толку многу дефиниции за демократијата, кои никога не го обврзуваат, кога на едно место читам зададено прашање, без условување да дадам одговор: "Знаеш ли зошто по 12 години владеење со Атина, Перикле не го зголеми својот имот ни за една драхма?"

Кај беше таа Атина? На Балканот! Што е Балканот? Крв, и работа, и сплетки!

За крвта знам, никогаш не претанала да тече и тоа во потоци и реки. За работата не знам оти денес милиони на Балканот се без работа. А, за сплетките, тоа не е балкански специјалитет, ама толку многу одомаќинет и прифатен, што нема шанса некогаш да биде напуштен.

Перикле, што ти текна сега на Перикле, зошто враќаш часовник со векови наназад, а Европа (не) стрпливо нè чека? Ми текна оти времето со сите свои "мени" сепак е непроменето: да украдеш една драхма, Перикле таа драхма ќе му ја одземеш на атињанинот кој го хранел како прв по век на Атина.

Ние нашиот човек го крадеме секој ден, и тој повторно е жив, повторно работи, повторно се надева... Му ја пикаме под нос демократијата и му велиме, верувај во неа! Во нејзино име станавме парламентарна држава, имаме из-

бори, верувај во неа! Во нејзино име станавме парламентарна држава, имаме избори, ветуваме реформи, а толку многу племенски и партократски се однесуваме.

Да ѝ требаше на Европа лабораторија како Македонија, и да сакаше да направи со онаа силна техника и технологија со која располага, немаше да се случи. Со Божја, со соседска, ама и со своја помош, Македонија е епрувета во која експериментот трае, но не мора да успее. Ние навикнавме опитите да ни се повторуваат.

Спиралата на Мисирковите "Македонски работи" мора да ја доживее нужната трансформација, и од "цел за себе" да стане "објективност по себе". Не мора да сте новинар и да си вообразувате дека многу знаете за - информирањето. Доволно е што сте читател. Еднаш, во еден магазин напишав дека "произведовме новинари кои произведуваат вести". Тогаш мислев дека тоа е така, оти пазарниот натпревар станува сè пожесток, па новинарската потрага по вистината, логично е да ја супституираат со "спектакуларни стории". За жал, не било така. Производството на новинари кои произведуваат вести, без факти, се наоѓа во партиските погони и фабрики на сите нивоа.

Немоќта на првиот и главниот државен обвинител, разводеноста на Антикорупциската комисија, и најпосле последната изјава на министерката за надворешни работи, госпоѓа Митрева: "...Не се чувствувам одговорна, оти во сите договори на профилите на кандидатите учествуваа коалиционите партнери, претседателот на државата и премиерот", фрлаат многу повеќе светло на "сцената на сенките", отколку што нам ни се чини.

Потсетете се, со каква триумфална најава од Битола во Скопје беше доведен обвинителот Прчевски. Ми се чини рече "и премиерот ќе го апсам, ако згреши". Конечно, на Македонија од она сирото и којзнае колку пати пукнато срце, ѝ падна тежок камен. Дури и дефетистите се израдуваа.

Арно ама, Прчевски "преспа" речиси половина мандат и неговите праведни, строги и законити најави за "ставање на злото таму каде што му е местото" не се остварија. Да редам што ни се случи во овие две години, а ништо не се презеде, нема смисла. Не, Прчевски не е виновен, тоа морам искрено да го кажам, зошто во првиот и главен македонски обвинител, никогаш не сум гледал Тил Оленшпигел, Дејви Крокет или Робин Худ, за разлика од другите кои тоа сакаа да го направат.

На Македонија ѝ треба повеќе цел и потполн систем, кој криминалецот уште кога ќе помисли на криминалот, самиот ќе го испружи вратот за обвинителот да му ја стави јамката, а не обвинителот да ја бара јамката, а криминалецот до него!

Комедијата со Антикорупциската комисија повеќе растежува, отколку што развеселува... Конфликт на интереси, каков циркус, и за кого. Знаете, во системот на правото има само - систем. Сè што е надвор од системот е несистемско. Ние и тоа го дозволуваме, со дозволение!

И најпосле за оној Џеват Адеми! Зошто обвинувате невини? Тој е само еден од оние милион и кусур полнолетни граѓани на Македонија, кои имаат животна желба да бидат - амбасадори. Ако поминат, добро. Ако не поминат, повторно - добро... Не е добро, единствено за Македонија!